

[Christmas Møller.]

dengang ikke vilde tage samtlige Produktioner med, men kun en enkelt, og da den ogsaa paa anden Maade efter vor Mening gennemførte en Særordning, kunde vi som bekendt ikke medvirke dertil.

Under de langvarige Forhandlinger, som dels Partiformænd og dels særlig landbrugskyndige Repræsentanter for Partierne har ført med Regeringen forud for denne Ordning, har Udgangspunktet været nøjagtigt det samme. Og hvad er saa det afgørende i den Ordning, som her træffes? Ja, der er den Forskel fra tidligere, at nu har vi i hvert Fald faaet saa meget at vide om den dansk-engelske Handelsaftale, at vi ved, at Landbrugseksporten fremtidig vil blive ikke ubetydeligt nedsat, og endvidere, at Fald i Sterling ikke vil faa de Følger for Priserne, som var Tilfældet i det gamle liberal-økonomiske Samfund, men at Priserne vil kunne holdes i Sterling — eller Shillings, om man vil —, selv om Sterling falder.

Nu er det altid under alle Forhold fra vor Side erkendt, at Landbrugets Eksport og Landbrugets Produktion er af fuldkommen afgørende Betydning for det danske Samfunds Økonomi, og at vi med den Nedsættelse af vor Eksport, som nu vil finde Sted, i hele Samfundet, ikke blot i Landbruget, men i alle Erhverv, nok skal komme til at mærke, hvad dette betyder, og at det er af afgørende Betydning, at der for den Eksport, vi har, gives Landbruget en fair Pris, en rimelig Pris set i Forhold til det Udgangspunkt, jeg hele Tiden har nævnt, Stillingen den 1. September 1939. Dette sker ved 29. Marts-Ordningen gennem to afgørende Bestemmelser. Den ene i § 1, Stk. 2, ifølge hvilken der i Virkeligheden i Lighed med Ordningen af 10. November af Statskassen skal udredes et Tilskud til Sterlingkursen, nemlig tre Fjerdedele af Forskellen mellem 22,40 og 19,40, altsaa højst 2,25. Den anden aldeles afgørende Bestemmelse findes i § 2, nemlig at de nærmere Regler vedrørende Gennemførelsen af denne Ordning skal fastsættes af Landbrugsministeren efter Forhandling med Nationalbanken og Finansministeren. I Bemærkningerne til Lovforslaget herom hedder det — jeg beder om Lov til at citere —:

„Det er herved forudsat, at der af Ministeren for Handel, Industri og Søfart vil blive givet Danmarks Nationalbank fornøden Bemyndigelse til at fastsætte Køber- og Sælgerkurser for Sterling i et saadant Forhold, at den ved Ordningen

forudsatte Mindstekurs for Landbrugssterling kan opretholdes.“

Der kan jo ikke være Tvivl om, hvad det er, der sker, naar denne Ordning gennemføres. Landbrugssterling over Clearing faar Nationalbanken Bemyndigelse til at afregne til Mindstekurs: 19,40, og hertil lægges, hvis man nu siger, dette er Kursen, det Beløb, som er omtalt i § 1, Stk. 2. Man naar derefter til en Ordning, som betyder, at Landbruget for hele sin Produktion faar en Pris af 21,65 for Sterling.

Ud fra de Betragtninger, jeg allerede har fremsat, og ud fra de Betragtninger, som er fremsat af Partiet ved tidligere Behandlinger af saadanne Forslag, vil man forstaa, at vi ikke finder stor Forskel mellem denne Ordning og Ordningen af 10. November, og at vi mener, man ad de Veje naar det tilsigtede Maal. Det, der er sket siden, er, som Landbrugsministeren udtrykte det, at man stabiliserer Sterling ved en bestemt Kurs. Det har vist sig at være nødvendigt, og derfor vil vi naturligvis ogsaa være med til denne Ordning med Landbrugssterlingen.

Jeg skal aldeles ikke under denne Forhandling forsøge at granske eller gøre op, hvem der nu har sejret. Det plejer ikke at være Skik, naar man er enig, og der bliver vist rig Lejlighed til det i Tiden, der kommer. Det Maal, som for saa vidt har været fælles for os, og som vi syntes der var Rimelighed i, har vi naaet ad den her foreslaaede Vej. Jeg vil understrege, at jeg er helt enig i Landbrugsraadets Meddelelse, naar det — ordret — hedder, at der ikke har „fundet en almindelig Kronesækning Sted“. Det, der er sket ved denne Ordning, er, at man i den for vort Landbrugserhverv afgørende Samhandel England—Danmark afregner paa en bestemt Maade.

Spørger man saa, hvem der betaler de 2,25 — man faar aldrig noget gratis her i Verden —, kan ingen være i Tvivl om dette. Det kommer oven i Købet de, der har stemt imod den 10 pCts Afgift og de andre Afgifter, vi forleden vedtog, ogsaa til at gøre — sammen med os andre. Der kan heller ikke være Tvivl om, hvem der kommer til at betale de 19,40 for Sterlingen. Det gør naturligvis alle, der skal købe til denne eller den deromkring liggende Kurs. Det vil atter sige alle dem, der skal have de Varer, som man hjemkøber for disse Sterling. Vi behøver saamænd slet ikke at gøre det op paa anden Maade, saadan og ikke anderledes er det.

For alle andre Valutaer og ogsaa med Hensyn til andre Spørgsmaal ligger det